

Azi trăim o nemurire

Lucian-Horațiu Hînsa

Sunt un vis dar totuși sunt
O săgeată-ntr-al tău cord arzând,
Flacăra în propriul sânge-o râvnire-
Împietrind în a ta fire.

Noaptele-mi sunt grele însă,
și zilele pustii.
Ador aroma gândului de stele
Ce în tine o tot ții.

Înc-aștept acel moment
Să clădim un sentiment,
Flacăra pe flacăra,
Mistuit, spirit ascend.

Și-l ascend azi încă-o dată'
Cu-un curaj nevinovat,
Cu speranța că se-arată
Cupidon, ca altă dată.

Și se arată!
Cupidon, stăpânitor
Peste-oceanul plin de flori
Mă pătrunde întraripat
Într-un cântec minunat:
Buza ta mă arde-ndată,
Vocea ta- liră curată,
Stingem nopți, aprindem zile
Azi trăim o NEMURIRE.